

શ્રી સ્વામિનારાયણ

સર્વ સુખનું મૂળ સંપ

- શાસ્ત્રી હરિપ્રિયદાસ (ગાંધીનગર)

એક પ્રશ્ન પૂછાય અને એ પ્રશ્નના જવાબમાં બધાયની “હા” જ હોય એવો પ્રશ્ન હોય તો તે છે “સુખનો” ભાઈ! તમારે સુખ જોઈએ છે ! તો બધાય હા પાડશે. તો સુખી થવા કે સુખી રહેવા માટે કાંઈક તો પ્રયાસ કરવો પડે ને !!

તો આવો આજે આપણે વાંચીએ....

સદાય સુખી રહેવા માટે શું કરવું જોઈએ. એના માટેની પ્રેરણાદાયી વાત -

એક વડીલ દાદા. ચાર પેઢી એક જ ચૂલે જમતી હતી. એ વડીલ સદ્ગૃહસ્થના ત્રણ દીકરા, એનાય દીકરા, એનાય દીકરા... ચાર પેઢી એક સાથે જીવે. ઘરમાં પાંત્રીસ માણસ. એક સરખું રસોડું થાય. સંપથી બધા જીવે અને પૈસા સારા. જય જયકાર.. આનંદ ઉત્સવ ચાલે. રોજ નાના નાનાં છોકરાં દાદાના ખોળામાં કલરવ કરે અને થોડીવાર પછી દાદાનું ધોતીયું બદલવું પડે. કારણ કે નાના છોકરાં રમે એટલે શું કરે? એટલે આવો બધો કિલ્લોલ ચાલતો હોય.

એક દિવસે એવો બનાવ બન્યો. રાત્રે આ દાદા સૂતેલા. એ દાદા બહુ મોટી ઉંમરના. અઠવાસી વર્ષના થયા હતા. રાત્રે સૂતાં તા. અને એકદમ એના ઓરડામાં અજવાળું દેખાયું. એ જાગી ગયા. આંખો ખોલી તો સાક્ષાત્ લક્ષ્મીજી ઉભેલાં. આ દાદા પોતે લક્ષ્મીજીના ઉપાસક હતા. એટલે લક્ષ્મીજીએ દર્શન આપ્યા. અભયમુદ્રા સાથે હાથમાં કમળનું કુલ. દાદા ઉભા થઈને પગે લાગ્યા. હે મા ! બહુ દયા કરી. તમે અત્યારે મારી આગળ હાજરાહજૂર ઉભા રહ્યાં. એટલે લક્ષ્મીજી કહે છે - જો ભક્ત ! તે આખી જીંદગી મારી ભક્તિ કરી છે ને, હું બહુ ખુશ થઈ ગઈ છું તારા ઉપર. આ તારા ઘરે હું પ્રેમથી રહું છું. પણ હવે હું થાકી ગઈ છું. કંટાળી છું. હવે મારે તારા ઘરેથી જવું છે. એટલે તારે જે જોઈતું હોય એ વરદાન માંગી લે. એટલે હું તારા ઘરમાંથી જાઉં. ઘરડા માણસ શું વાળે? ગાડાં વાળે હોં ભાઈ. ઘરડા માણસોને એટલે આગળ રાખવાં. બેહો ડોહા ! તમને હમજણ ન પડે. એમ ન કરવું. વૃદ્ધ માણસોના અનુભવનો ઉપયોગ જુવાનીયાએ કરવો તે એની બુદ્ધિમાં પ્લસ પોઈન્ટ રહે.

આ દાદા કહે છે લક્ષ્મીજીને - એક વિનંતી કરું ?

સંપ બાલ્યાટિકા

સંપાદક : શાસ્ત્રી હરિકેશવદાસજી (ગાંધીનગર)

અમારું આ કુટુંબ બધું અત્યારે ઉંધી ગયું છે. હું એકલો તમારી પાસે વરદાન માગું એના કરતાં કાલે અમે નક્કી કરી અને પછી તમારી પાસે વરદાન માંગશું. કાલે કૃપા કરશો? લક્ષ્મીજી કહે છે - કાલે આ ટાઈમે હું આવીશ. નક્કી કરી રાખજે. બીજે દિવસે મિટિંગ ભરી હોં. બધા ભેગા થયા. રાજ્યસભા - લોકસભા બધાય. એના છોકરાંને બહેનોને બધાં ભેગા થઈ ગયા. ભાભીઓને નણંદો વગેરે જે કાંઈ કહેવાતું હોય તે... અને દાદાએ રજૂઆત કરી કે લક્ષ્મીજી આપણા ઘરમાંથી હવે જવાના છે અને એક વરદાન માંગવાનું કહ્યું છે. શું માંગીશું? એટલે તરત બધા ચાલું થઈ ગયા. પેલો છોકરો કહે છે - જમીન માંગીલો, પચાસ વીધા, અત્યારે કરોડો રૂપિયા થઈ ગયા છે. ડોસાએ હા ના પાડી હો. ત્યાં કોઈ બહેન બોલ્યા. સોનું માંગી લો પાંચ કિલો, એય મોટા મોટા મંગળસૂત્ર ઘડાવશું ને પહેરશું. ના એ પણ જામ્યુ નહી. કોઈએ બેંક બેલેન્સ માંગ્યું ને કોઈકે કાંઈક માંગ્યું ને કોઈએ.... છેવટે બધા વાદ-વિવાદ પછી છોકરા ડાહ્યાં. એ કહે છે - બાપા ! આ બધું મેળ નહીં પડે. અમને બધાને તમે મોટા કર્યા છે, પાળ્યા છે, પોષ્યાં છે એટલે અમારી બધાની એક જ ઈચ્છા છે. તમારે જે મનમાં આવે એ માંગી લેજો. જાવ, તમારા ઉપર છોડ્યું. બીજે દિવસે રાત્રે દાદા ઉંધ્યા નહીં હો. માળા ફેરવતાંતા અને બરાબર મધ્યરાત્રી થઈ. અજવાળુ થયું. લક્ષ્મીજી પ્રગટ થયા. માંગ જલ્દી માંગ. શું નક્કી કર્યું છે? માંગ. ડોહા કહે છે મૈયા ! મારા ઉપર રાજી થયા હો તો મારે બીજું કાંઈ માંગવું નથી. એકજ વરદાન આપો કે અમારા ઘરમાં કાયમ સંપ રહે. લક્ષ્મીજીનું મોઢું બદલાઈ ગયું. એકદમ ચહેરો બદલાઈ ગયો. કેમ મૈયા ! ઠીલા પડી ગયાં? તથાસ્તુ બોલોને ! લક્ષ્મીજી કહે છે - મને તો તારા ઘરમાંથી જવું છે અને તે સંપ માંગ્યો. જે ઘરમાં સંપ હોય

શ્રી સ્વામિનારાયણ

ત્યાંથી હું ક્યારેય જઈ શકું જ નહીં. લક્ષ્મીજી કાયમ ઘરમાં રહ્યાં. ક્યા પ્રતાપે ! સંપના પ્રતાપે. આ વાતની ખબર હતી મહાત્મા તુલસીદાસજીને. એટલે રામાયણમાં તુલસીદાસજીએ નોંધ્યું -

“જહાં સંપ તહાં સંપત્તિ નાના, જહાં કુસંપ તહાં વિપત્તિ નિદાના”. જ્યાં સંપ છે ને ત્યાં જ જયજયકાર છે.

અજમાવી જુઓ આ ઉપાયને, આ સંપ રાખવા રૂપી ઉપચારને કાંઈ ચાર્જ નહીં, કાંઈ ફી નહી. અને જો ફાયદો થાય તો બીજાને બતાવવાની છૂટ. એની કોઈ રોયલ્ટી નહીં. આ ઉપચારથી ઘરમાં કાયમ લક્ષ્મીજીનો વાસ રહેશે.

સ્વામિનારાયણ ભગવાન આપ સૌને સદેવ સુખી રાખે એવી અભ્યર્થના.

ભક્તવત્સલ ભગવાન

- સાધુ શ્રીરંગદાસ (ગાંધીનગર)

જીવનમાં કેટલીક વાતો માન્યામાં પણ ન આવે તેવી હોય છે. અશક્ય લાગે તેવી હોય છે. બુદ્ધિના તર્કથી એ સમજાય નહિ. પરંતુ એ સત્ય હકીકત હોય છે અને માનવી પડે છે. તો આવો આવા જ એક અદ્ભુત પ્રસંગને વાંચીએ.

ભેંદ્રાજાળ ગામની વાત છે. ભેંસજાળ ગામમાં સત્સંગ બહુ સારો. શ્રીજી મહારાજ વખતનો સત્સંગ છે. ભેંસજાળ ગામમાં રાણાકાયાભાઈ નામે હરિભક્ત રહેતા હતા. તેમના ઘરમાં ભક્તિમય દિવ્ય વાતાવરણ રહેતું. તેમના જ સગાબહેન ભક્તિના રંગે રંગાયેલાં રહેતાં. અખંડ ભગવાનની ભક્તિ કરતા. પછી મનમાં નક્કી કર્યું કે આ જન્મે સંસારમાં ક્યાંય સગપણ જોડવું નથી. “રે સગપણ હરિવરનું સાચું” એવું મનમાં દ્રઢ કરી સાંખ્યયોગી થયા. સાંખ્યયોગ અતિ દ્રઢપણે પવિત્રતાથી પાળતા તપમય જીવન જીવતાં. તેમાં એક દિવસ શારીરિક આપત્તિ આવી પડી. કંઈક કામકાજ કરતા પડી ગયા. તેમાં એમનો હાથ તૂટી ગયો. અતિશય પીડા થવા લાગી. કોઈ રીતે હાથ સાજો થાય તેમ લાગતું નહતું. ત્યારે તેમના સગા સંબંધીએ સારા વૈદ્યની તપાસ કરી. તપાસ કરતા ખબર પડી. ચૂડા ગામમાં સારા વૈદ્ય છે. બહેનની પીડા અસહ્ય હતી. માટે તેમના સંબંધી ચૂડા ગામમાં હાથ ચડાવનાર એક સારા વૈદ્ય છે ત્યાં લઈ જવાનું નક્કી કર્યું. ત્યારે આ બહેને બધા

સંબંધીઓને કહ્યું કે, હું તો સાંખ્યયોગી છું. આ જીવન મેં કોઈ પુરૂષનો સ્પર્શ કર્યો નથી. માટે હવે પીડા સહન કરીશ પણ કોઈ પુરૂષના હાથનો સ્પર્શ નહી કરું. ત્યારે તેના સગા આ વાત સાંભળી ગંભીર થઈ ગયા. તમારી પીડા તો જુઓ! તમારા હાથના કાંડાના ટૂકડા થઈ ગયા છે. તમને પીડા પણ ઘણી થાય છે. આ દુઃખ અમારાથી જોયું નથી જતું. માટે તે સરખું કર્યા સિવાય નહિ ચાલે. તમારે ચુડા આવવું જ પડશે. માટે તમને સવારમાં ગાડામાં બેસાડીને લઈ જઈશું. ત્યારે આ સાંખ્યોગી બાઈને બહુ દુઃખ થયું અને મહારાજની સ્તુતિ કરી.

“મંગલમૂર્તિ મહાપ્રભુ, સહજાનંદ, સુખરુપ,
ભક્તિધર્મ સુત શ્રીહરિ, સમરૂ સદાય અનુપ.”

બહુ દુઃખી થઈને રડવા લાગ્યાં હે મહારાજ ! મારો સાંખ્યયોગી ધર્મ નાશ પામશે. માટે દયા કરો ! ભક્ત બાઈની સાચી ભક્તિનિષ્ઠા, ધર્મનિષ્ઠા, પ્રભુ પ્રેમ જોઈ રાત્રે શ્રીજી મહારાજે દર્શન આપ્યાં. મહારાજનાં દર્શન થતાં અંતરમાંથી ઉદ્દવેગ ટળી ગયો. આનંદ આનંદ છવાઈ ગયો. અંતરમાં શાંતિ થઈ ગઈ. હે પ્રભુ, હે દિન બંધુ, દયાળુ તમે મારી પ્રાર્થના સાંભળી. તમે મને દર્શન દીધા. ત્યારે શ્રીજી મહારાજે કહ્યું કે બહેન ! તમારો હાથ સરખો કરવા આવ્યા છીએ. એમ કહી એ બહેનનો હાથ પોતાના હાથમાં લઈ અને હાથ ફેરવ્યો અને હાડકું સંધાઈ ગયું. મહારાજ આટલું કામ કરી અદૃશ્ય થઈ ગયા. સવાર પડી ત્યારે તેમના સગા ગાડું લઈને બોલાવવા ગયા ત્યારે બહેને હાથ બતાવીને કહ્યું કે જુવો ! મહારાજ મારો હાથ સાજો કરી ગયા છે. આ રીતે ભાંગીને ટુકડાં થઈ ગયેલો હાથ હતો એને શ્રીજી મહારાજે એક ક્ષણમાં સાજો કરી આપ્યો. તેમના સગા સંબંધી આ ઐશ્વર્ય જોઈ નવાઈ પામ્યાં. ધન્ય છે બહેન ધન્ય છે તમારી ભક્તિને ! ધન્ય છે તમારી નિષ્ઠાને ! સગાસંબંધીઓ શ્રીજી મહારાજનું આ ઐશ્વર્યને જોઈ મનથી દ્રઢ થયા કે ભગવાનની જો સાચે ભાવે ભક્તિ કરીએ તો ચોક્કસ ભગવાન સહાય કરે છે.

ભક્ત હૃદયનો પુકાર, સાચા હૃદયની પ્રાર્થના એ પરમાત્માને પણ ડોલાવે છે. ભગવાન ભક્તવત્સલ છે. આવા તો કેટલાય ભક્તોને ભગવાને દયા કરી વાત્સલ્ય ભાવે સહાય કરી છે. આપણે પણ સાચા ભાવે ભગવાનની ભક્તિ કરી એ રસ્તાના મુસાફર બની ભગવાનની કૃપાના પાત્ર બની શકીએ.